

Oslo, 13.10.2015

ANG. FILMELDINGEN

Det er regjeringens politikk å gjøre filmbransjen mer uavhengig av staten. I forbindelse med Filmmeldingen ønsker Norsk Skuespillerforbund å påpeke at en konsekvens av denne politikken nødvendigvis vil bli at filmbransjen blir mer avhengig av kommersiell suksess. Føringer fra det offentlige vil med andre ord bli erstattet av føringer fra markedskreftene.

Vi frykter at dette vil få negative konsekvenser

a) For den kunstneriske kvaliteten og for sjangerbredden i norsk film

Når regjeringen etterlyser flere økonomisk solide produksjonsselskaper, uten selv å bidra med økte tilskudd, får dette konsekvenser for de kunstneriske prioriteringene. Vi frykter denne utviklingen vil ramme nyskapningen og kunstnerisk dristige prosjekter.

b) For perspektivmangfoldet

Filmkunstnere med nye perspektiver, som representerer eller henvender seg til en minoritet (i samfunnet eller bransjen) blir fort forbigått i kampen om produksjonsmidlene. Etter Norsk Skuespillerforbunds syn er dette sentrale utfordringer i arbeidet med å heve kvaliteten og mangfoldet i norsk filmkunst.

I filmmeldingen nevnes for eksempel ikke den lave andelen av kvinner i ledende roller på lerretet og bak kamera. Vi har gjentatte ganger tatt til orde for at myndighetene må iverksette tiltak for å øke andelen kvinnelige hovedroller i norsk film. Dette handler for det første om at filmbransjen også er et arbeidsmarked der kvinner og menn skal ha like arbeids- og lønnsbetingelser. Det handler også om publikums mulighet til å identifisere seg med karakterene og finne relevans i historiene som fortelles. Vi mener at publikum fortjener de gode historiene og å se egne erfaringer speilet i filmene som lages.

Film som henvender seg til barn og unge bør for eksempel vies spesiell oppmerksomhet fra bevilgende myndigheter. Filmmeldingen legger stor vekt på byråkratisk opprydding og flytter på ansvar. Vi er for en styrking av de regionale filmsentrene, men nå framstår det som om disse får utvidet ansvar uten noen føringer eller lovnad om styrking av administrasjonen. Så lenge sentrene ikke tilføres friske midler, medfører de nye strukturene kun en ekstra utgiftspost og et ekstra ansvar.

Filmmeldingen foreslår å etablere en "hurtigsluseordning for etablerte produksjonsselskaper og filmskaperne". Dette reiser flere spørsmål: Hva innebærer dette? Hvordan defineres "etablerte"? Pengesterke, prisvinnende? På hvilke måte skal dette avgjøres? Hvis raskere behandlingstid er målet, vil konsekvensen bli at NFIs budsjett blir raskere brukt opp på de etablerte?

Etableringen av insentivordningen er et sentralt punkt i Filmmeldingen. Som Norsk Skuespillerforbund tidligere har fremholdt i høringsuttalelse, stiller vi oss positive til denne, under visse forutsetninger. Vi mener at insentivordningen primært er et næringspolitisk tiltak, som blant annet vil komme turistnæringen til gode. Derfor synes vi ikke det er naturlig at insentivordningen skal gå på bekostning av andre kulturpolitiske formål.

Norsk filmbransje trenger kunnskapsrike, ambisiøse og motiverte politikere som vil noe med filmfeltet. Når regjeringen i Filmmeldingen velger å flytte mye av ansvaret over på filmbransjen selv, kan man oppleve dette som kunstpolitisk ansvarsfraskrivelse. Det er behov for politiske føringer for å få til endringer. Filmmeldingen konsentrerer seg om administrative strukturer og produsentleddet, men tar ikke konsekvensen av at endringene på disse områdene også vil få konsekvenser for innhold, form og kvalitet på de filmene som lages i fremtiden

Med vennlig hilsen

Knut Alfsen
forbundsleder

Maria Bock
styremedlem